

ค่าของคนอยู่ที่ผลของเงินจริงหรือ?

นำเสนอเมื่อ : 28 ธ.ค. 2551

สิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในสังคมวัตถุนิยม หรือทุนนิยมในปัจจุบันนี้คือ การวัดค่าของคนคนหนึ่งด้วยปริมาณเม็ดเงินที่หาได้ (ด้วยวิธีที่สุจริต)

หากได้ลองถามคนใกล้ๆตัวโดยเฉพาะน้องๆที่เพิ่งจบกันมาใหม่ๆ ก็จะเริ่มคุยกับเพื่อนๆว่าได้เงินเดือนเท่าไรกัน ใครได้มากก็อยากจะบอกเพื่อนๆด้วยความภาคภูมิใจ ใครได้น้อยก็อายไม่อยากจะเอ่ยถึง

เงิน...วัดกันได้...ไม่ยาก

งาน...วัดกันด้วยตำแหน่งก็ไม่ยาก...แต่วัดกันด้วยความสุขที่ได้ทำ...ไม่ง่าย

อาชีพใดที่นำพามากที่สุด

ในสายดาผู้ใหญ่....อาชีพใดก็ได้ที่สุจริตและสร้างรายได้มาก

ในสายดาเด็กจบใหม่...อาชีพที่ตัวเองใฝ่ฝัน ว่าแม้อาจจะยังได้เงินไม่มากเท่าไร

ในสายดาของคนยากไร้...อาจจะไม่ใช่อาชีพที่ใฝ่ฝัน แต่สามารถหาเลี้ยงท้องไปวันๆได้

ในสายดาคนมีครอบครัว...อาชีพที่มีความเสี่ยงน้อย แต่มีรายได้เลี้ยงดูครอบครัวได้

ในสายดาเด็ก...อาชีพใดก็ได้ที่หนูทำแล้วมีความสุข

ทำไม พอโตแล้วเราถึงคิดไม่เหมือนเด็กๆ????

หรือเพราะเราถูกผู้ใหญ่สอนมามากเกินไปว่า ต้องเรียนเก่งๆ ทำงานหนักๆ ถึงจะมีชีวิตที่สบายได้

สบาย....คำๆเดียวแต่นิยามได้แตกต่างกัน

มีอาหารกินทุกมื้อ....สบายมั๊ย?

มีอาหารกินทุกมื้อ...แต่มีออรรอยๆหลายๆมื้อหน่อยนะ...สบายกว่า?

มีบ้านให้อยู่....สบายหรือ?

มีคอนโดหรูๆกลางใจเมือง....สบายจริงๆ?

มียานพาหนะให้ขับ....สบายกาย?

มีรถแพงๆให้ขี่....สบายใจ?

อาชีพไหนๆก็มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี มีคุณค่าและความดีในตัวของมันเอง ไม่ใช่หรือ
ทำไมคนเราจะต้องประเมินค่าของอาชีพจากรายได้ที่สร้างขึ้น?

บางคน ทำงานเป็นเจ้าของร้านกาแฟเล็กๆ มีเหลือเก็บนิดๆหน่อยๆ ปีหนึ่งได้ไปเที่ยวต่างจังหวัดสักครั้ง สองครั้ง แต่ทุกวันตื่นมามีความสุขดี มีเวลาอยู่กับลูกๆ

บางคน ทำธุรกิจส่วนตัว ทำงานจันทร์ ถึงอาทิตย์ มีเงินเหลือเก็บมากพอควร ได้ไปเที่ยวต่างประเทศปีละครั้ง ได้อยู่กับบ้านและลูกๆอาทิตย์ละวัน

บางคน ทำธุรกิจครอบครัว มีเงินเหลือเก็บมากมาย เที่ยวต่างประเทศปีละหลายครั้ง ทะเลาะกับคนที่ทำงานทุกวัน อยู่บ้านวันละชั่วโมงส่งลูกเขานอน

ในเมื่อความสุขของแต่ละคนมันวัดกันไม่ได้ เพราะไม้บรรทัดในชีวิตจริงของแต่ละคนไม่เท่ากัน ฉะนั้น ปริมาณเงินที่ใครๆก็เห็นว่ามันสำคัญและมีคุณค่า อาจจะไม่สามารถแลกกับจิตวิญญาณในการทำงานเล็กๆสักชิ้น ที่ทำแล้วมีความสุขมหาศาลสำหรับคนคนนั้นก็เป็นได้ใช่ไหม